

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Узз 51/08
08.04.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Наде Кљајевић, Невене Милојчић, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Републике Србије УТ.бр. 228/08 од 17.12.2008. године, поднетом против пресуде Врховног суда Србије У. бр. 309/07 од 28.02.2008. године, у предмету корекције обрачунате накнаде трошкова за службу на бродовима морнарице, у нејавној седници већа одржаној дана 08.04.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ УВАЖАВА и ПРЕИНАЧАВА пресуда Врховног суда Србије У.бр. 309/07 од 28.02.2008. године, тако што се тужба УВАЖАВА и ПONIШТАВА решење Војне поште 1092 Крагујевац Уп-2 бр. 145-4/06 од 05.12.2006. године.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба тужиоца АА, поднета против решења Војне поште 1092 Крагујевац Уп-2 бр. 145-4/06 од 05.12.2006. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Војне поште 2827 Нови Сад инт. бр. 643-133 од 27.09.2006. године, којим је одбијен његов захтев за корекцију накнаде трошкова за службу на бродовима морнарице, јер тражена накнада припада само за дане и у времену од часа почетка до часа завршетка ангажовања на броду, пловном средством или команди пловне јединице.

У поднетом захтеву за заштиту законитости Републички јавни тужилац је истакао да је Врховни суд Србије побијану пресуду донео уз повреду чл. 17. и 18. у вези члана 72. Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије и Црне Горе („Сл. војни лист“ бр. 38/93 ... 5/06), као и уз повреду чл. 496. до 505. Правила бродске службе. То из разлога што из списка предмета произлази да је тужилац имао статус стално укрцаног лица на броду ратне морнарице, јер се статус стално или привремено укрцаног лица не губи изласком са брода, већ се задржава све време до коначног искрцања лица, без обзира да ли се то лице налази на броду на дужности или ван дужности или се налази ван брода на излазу, како произлази из одредби чл. 496 до 505 Правила бродске службе. Сматра да у том смислу треба тумачити одредбе члана 72. став 1. тачка 3, у вези чл. 17. и 18. наведеног Правилника, а што значи да професионалом војнику односно цивилном лицу у Војсци припада право на накнаду трошкова на бродовима ратне морнарице за све време док има статус стално или привремено укрцаног лица, према одредбама Правила бродске службе, односно до коначног искрцања са брода, а не само за време радног времена. Предложио је да Врховни суд Србије захтев уважи и побијану пресуду преиначи тако што ће тужбу тужиоца АА уважити и поништити оспорено решење.

Одлучујући о захтеву за заштиту законитости и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 20. став 2. Закона о управним споровима („Сл. лист СРЈ“ бр. 46/96), Врховни суд Србије је нашао:

Захтев је основан.

Према образложењу побијане пресуде, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и свих списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије налази да је правилно тужени орган одбио жалбу тужиоца и за одлуку дао јасне, аргументоване и на закону засноване разлоге, те одговорио на све жалбене наводе, уз правилну примену материјалног права, односно Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије и Црне Горе. Стога је тужени орган правилно утврдио да тужилац остварује право на накнаду из одредби чл. 17. и 18, у вези члана 72. став 1. тачка 3. наведеног Правилника, али само у дане када је ангажован на извршавању задатака, а да му за дане када није ангажован на извршавању задатака не следује накнада из наведених одредби Правилника, па је првостепени орган правилно поступио када је одбио, као неоснован, његов захтев за корекцију накнаде трошкова за службу на бродовима морнарице.

Међутим, основано се у поднетом захтеву указује да је побијаном пресудом погрешно оцењено да је тужени орган, при доношењу оспореног решења, правилно применио материјално право. Наиме, према члану 17. Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије и Црне Горе, члановима посаде брода или другог пловног средства ратне морнарице, као и припаднику Команде пловне јединице припада накнада трошкова за службу на бродовима ратне морнарице, док према члану 18. Правилника, професионалом војнику, односно цивилном лицу у Војсци за време службе на бродовима ратне морнарице, поред бесплатног смештаја и исхране припада и дневна накнада трошкова у износу од 50%

морнарице, поред бесплатног смештаја и исхране припада и дневна накнада трошкова у износу од 50% дневнице. Накнада за трошкове настале службом на бродовима ратне морнарице, према одредби члана 72. став 1. тачка 3. Правилника, припада од часа почетка до часа завршетка ангажовања на броду, пловном средству или у команди пловне јединице.

Имајући у виду наведене одредбе Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије и Црне Горе, као и одредбе члана 646. Правила бродске службе, према којима периодичну службу на броду врши посада почев од њеног укрцања до коначног искрцања, по оцени овог суда, статус стално или привремено укрцаног лица се не губи аутоматски са сваким изласком са брода, већ се задржава све време до коначног искрцања лица без обзира да ли се то лице налази на броду на дужности, или ван дужности, или се налази ван брода на излазу, у смислу одредби чл. 496. до 505. Правила бродске службе, због чега су наводи захтева да је побијаном пресудом погрешно оцењено да је тужени орган правилно применио материјално право, основани.

Стога суд налази да, с обзиром да из списи предмета указују да тужилац АА има статус стално украцног лица на брод, а што се види и из образложења оспореног решења, то је побијаном пресудом повређен пропис, у смислу члана 20. став 2. Закона о управним споровима.

Тужени орган је у поновном поступку дужан да, сагласно члану 61. Закона о управним споровима, у свему поступи по примедбама суда из ове пресуде и донесе ново на закону засновано решење.

Због свега наведеног, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредби члана 49. ст. 1. и 2. као и члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 08.04.2009. године, Узз.бр.51/08

Записничар Председник већа-судија

Весна Карановић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Оливера Стругаревић

ЈК